در حوالی میدان سرخ

تأملی بر دکترین دریایی روسیه

احمدوخشیته
استاد دانشگاه دوستی ملل روسیه

کمیته مرکزی حزب کمونیست بلشویک‌ها در سال ۱۹۳۹ فرمانی صادر کرد که ۲۴ جولای به عنوان روز نیروی دریایی در شوروی شناخته شود، سنتی که از آن زمان یعنی دوران حکمرانی استالین تا امروز در روسیه پابرجا باقی مانده است. اما ایده شکل‌گیری این روز به بیش از ۳۰۰ سال پیش باز می‌گردد یعنی زمانی که پتر کبیر در ۲۷ جولای ۱۷۱۴ بر سوئدی‌ها در کانگوت پیروز شد. این نخستین دستاورد روس‌ها در جریان جنگ‌های شمالی [میان سال‌های ۱۷۰۰ تا ۱۷۲۱] بود و پتر به افتخار این رویداد دستور جشن و آتش‌بازی در پترزبورگ را صادر کرد.

در واقع تشکیل ناوگان دریایی و یک نیروی دریایی منظم در روسیه به اواخر سده پانزدهم میلادی بازمی‌گردد که پتر کبیر پیشنهاد آن را مطرح کرد تا در سال ۱۷۰۰ نخستین کشتی جنگی روسیه به آب انداخته شود. ۱۷ سال بعد روسیه تزاری هیئت دریاسالاری را تأسیس کرد که وظیفه ریاست این ناوگان را عهده‌دار شد و تقریبا یک قرن بعد یعنی در سال ۱۸۰۲ وزارت نیروی دریایی روسیه تشکیل شد.

روسیه اما امروز شامل پنج ناوگان دریایی عملیاتی - استراتژیک است: ناوگان بالتیک که خاستگاه تشکیل نیروی دریایی روسیه به همین منطقه بازمی‌گردد؛ یعنی هنگامی که پتر کبیر به موجب جنگ‌های شمالی، نیروی دریایی روسیه را در بندر مرزی کرانشدات در نزدیکی پترزبوگ که در خلیج فنلاند قرار دارد، تأسیس کرد و از همین رو همه‌ساله رژه نیروهای دریایی روسیه در این روز در رود نوا در پترزبورگ برگزار می‌شود که به خلیج فنلاند منتهی می‌شود.

اما روسیه اکنون چهار یگان دریایی دیگر نیز دارد: ناوگان شمال، ناوگان اقیانوس آرام، ناوگان دریای سیاه و ناوگان دریای خزر. گفته می‌شود که نیروی دریایی این کشور بیش از ۲۰۰ کشتی و قایق سطحی از جمله رزم‌ناو هواپیمابر سنگین دریاسالار کوزنتسوف و همین‌طور رزم‌ناو موشکی-هسته‌ای پیوتر ولیکی دارد و البته در کنار آن ۷۰ زیردریایی و چندصد کشتی کمکی قرار دارند.

دکترین دریایی روسیه

آخرین دکترین دریایی روسیه به دو سال پیش یعنی ۳۱ جولای ۲۰۲۲ بازمی‌گردد که پوتین با امضای این سند، استراتژی و دیدگاه‌های رسمی در مورد سیاست ملی دریایی، فعالیت‌های دریایی، منافع ملی روسیه در اقیانوس جهانی، خطرات تهدید امنیت ملی دریایی، چالش‌های امنیت ملی در اقیانوس جهانی، تهدیدات علیه روسیه در اقیانوس جهانی و پتانسیل دریایی روسیه را مشخص می‌کند.

در بند هفتم از بخش دوم این سند صراحتا اعلام می‌کند که توسعه فعالیت‌ها و پتانسیل‌های دریایی یکی از شرایط تعیین‌کننده برای توسعه پایدار اجتماعی - اقتصادی فدراسیون روسیه در قرن ۲۱ است و در بند بعدی تأکید می‌کند که منافع ملی روسیه به عنوان یک قدرت بزرگ دریایی در سراسر اقیانوس جهانی و دریای خزر گسترش می‌یابد.

در بخش سوم این سند آورده شده است که منافع ملی فدراسیون روسیه در اقیانوس جهانی تعیین‌کننده اهداف استراتژیک و اصول سیاست ملی دریایی است. بند ۳۲ این بخش که به اصول سیاست ملی دریایی روسیه پرداخته شده، تأکیدی است بر پاسخ متناسب و به موقع به چالش‌ها و تهدیدات امنیت ملی فدراسیون روسیه، ترکیبی مؤثر از اقدامات غیرنظامی و نظامی، اولویت روش‌های سیاسی، دیپلماتیک، حقوقی، اقتصادی، اطلاعاتی و سایر روش‌ها و ابزارهای غیرنظامی به منظور تضمین و حفاظت از منافع ملی فدراسیون روسیه در اقیانوس جهانی.

آنچه مشخص است، دکترین جدید روسیه که دو سال پیش در روز نیروی دریایی این کشور در نخستین سال از آغاز منازعه اوکراین از سوی ولادیمیر پوتین امضا شد، به طرز چشمگیری با نسخه پیشین در سال ۲۰۱۵ متفاوت است. دنیای توصیف‌شده در آن بسیار نگران‌کننده‌تر و خطرناک‌تر به نظر می‌رسد و پتانسیل درگیری در آن به طور قابل توجهی افزایش یافته است.

به نظر می‌رسد که به‌روزرسانی دکترین دریایی روسیه به دلیل تعدادی از تغییرات قابل توجه در وضعیت منطقه‌ای و بین‌المللی از جمله انجام عملیات در سوریه (پایگاه دریایی روسیه در طرطوس) و امضای کنوانسیون وضعیت حقوقی دریای خزر، مدت‌ها به تعویق افتاده است. اکنون روسیه با الحاق مناطق دونتسک و زاپاروژیا تمام دریای آزوف را نیز به آب‌های سرزمینی خود افزوده و در منطقه خرسون نیز به سواحلی علاوه بر کریمه در دریای سیاه رسیده است. شاید این موارد بی‌ارتباط نباشد که روسیه به طور قابل توجهی تعداد منافع ملی خود در اقیانوس جهانی را از هشت به ۱۴ افزایش داده است.

کشتی‌هایی از چین، هند و الجزایر در رژه روز نیروی دریایی روسیه حضور داشتند و کتیبه‌ای که بر کشتی جنگی چین نصب شده بود، با توجه به تنش‌های روسیه و غرب در اوکراین و افزایش تنش‌های چین و آمریکا در آسیاپاسفیک معنادار است: «دوستی چین و روسیه، هر روز قوی‌تر می‌شود». پوتین که با قایق به همراه وزیر دفاع و فرمانده نیروی دریایی روسیه در حال سان‌دیدن از رژه بود، در پایین همین کتیبه توقف کرد تا پذیرای احترام نظامی ملوان‌های چینی باشد.

رئیس‌جمهور ونزوئلا الگوی انتخابات ۲۰۱۸ را تکرار کرد

فریب سوسیالیستی

درحالی‌که دولت سوسیالیست ونزوئلا، نیکلاس مادورو را به‌عنوان برنده انتخابات ریاست‌جمهوری اعلام کرده است، اپوزیسیون ونزوئلا در تقابل با دولت، ادعای پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری روز یکشنبه را مطرح کرد.

شورای ملی انتخابات که تحت کنترل وفاداران به مادورو است، قبلا اعلام کرده بود مادورو ۵۱ درصد آرا و ادموند گونزالس ۴۴ درصد آرا را کسب کرده‌اند. این در حالی است که این شورا آمار شمارش آرا از ۳۰ هزار صندوق رأی در سراسر کشور را منتشر نکرد و فقط وعده داد این کار را در «ساعات آینده» انجام دهد که این امر امکان تأیید نتایج را دشوار کرد. اپوزیسیون ونزوئلا مدعی شده است ادموند گونزالس، نیکلاس مادورو را در انتخابات ریاست‌جمهوری روز یکشنبه شکست داده است. گونزالس در اولین اظهارات خود گفت: «ونزوئلایی‌ها و کل دنیا می‌دانند چه اتفاقی افتاده است».

گابریل بوریچ، رئیس‌جمهور شیلی گفت دولت مادورو «باید درک کند» نتایجی که او را به‌عنوان برنده اعلام می‌کند، «قابل باور نیستند» و افزود که دولت او نتیجه‌ای را که قابل تأیید نباشد، به رسمیت نخواهد شناخت. او در شبکه اجتماعی ایکس گفت که جامعه بین‌المللی و مردم ونزوئلا «شفافیت کامل» در نتایج شمارش آرا را خواستارند. وزیر امور خارجه شیلی نیز در شبکه اجتماعی ایکس افزود: «با توجه به وضعیت ونزوئلا، ما فکر می‌کنیم مهم است منتظر نظر ناظران بین‌المللی باشیم».

رودریگو چاوز، رئیس‌جمهور کاستاریکا نیز در بیانیه‌ای در شبکه اجتماعی ایکس پیروزی مادورو را رد کرد. او گفت: «ما با کشورهای دموکراتیک در سراسر قاره و سازمان‌های بین‌المللی همکاری خواهیم کرد تا احترامی را که مردم ونزوئلا شایسته آن هستند، به دست آوریم». آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا که در توکیو به سر می‌برد، گفت: «ما نگرانی‌های جدی داریم که نتیجه اعلام‌شده بازتاب اراده یا آرای مردم ونزوئلا نباشد». آنتونی بلینکن خواستار شفافیت در شمارش آرا شد. او گفت: «جامعه بین‌المللی این موضوع را با دقت بسیار زیادی دنبال می‌کند و به تناسب پاسخ خواهد داد». از سوی دیگر، میگل دیاز کانل، رئیس‌جمهور کوبا، در شبکه اجتماعی ایکس گفت: «امروز کرامت و شجاعت مردم ونزوئلا بر فشار و دستکاری پیروز شد». او تبریکات گرم خود را به «برادر» مادورو برای پیروزی ارسال کرد و افزود که کوبا همچنان به حمایت از «انقلاب بولیواری و چاویستی» متعهد است. مادورو در اولین سخنرانی خود پس از معرفی به‌عنوان برنده انتخابات ریاست‌جمهوری روز یکشنبه، سیستم انتخاباتی کشورش را ستود و آن را سیستمی با «سطح بسیار بالای اعتماد، امنیت و شفافیت» توصیف کرد. او همچنین گفت این سیستم هدف یک «هک گسترده» ناموفق توسط یک بازیگر خارجی بود که او از معرفی آن خودداری کرد.

الگوی ۲۰۱۸

ونزوئلایی‌ها در مهم‌ترین انتخابات ربع‌قرن گذشته که تحت حکمرانی حزب سوسیالیست برگزار شد، در صفوف رأی‌گیری حاضر شدند و امیدوار بودند تا بتوانند در روندی انتخاباتی، حزب سوسیالیست را از قدرت برکنار کنند. ماریا کورینا ماچادو، رهبر اپوزیسیون، ستاره کارزار ائتلاف بود؛ اگرچه حکم ممنوعیت تصدی مناصب دولتی او را مجبور کرد نامزدی ریاست‌جمهوری را به ادموندو گونزالس، دیپلمات ۷۴ساله سابق ونزوئلا که به واسطه منش آرام خود شناخته می‌شود، محول کند.

به گزارش رویترز، گونزالس حتی از جانب برخی از طرفداران سابق حزب حاکم مورد حمایت قرار گرفت، اما مخالفان و ناظران عادلانه‌بودن انتخابات را زیر سؤال بردند و می‌گویند اقدامات مقامات برگزارکننده انتخابات و بازداشت عوامل اپوزیسیون مصادیق مانع‌تراشی هستند. مادورو که انتخاب مجدد او در سال ۲۰۱۸ از جانب بسیاری از کشورها و ازجمله آمریکا تقلبی خوانده می‌شود، گفته است این کشور شفاف‌ترین سیستم انتخاباتی جهان را دارد و اگر او در انتخابات به پیروزی نرسد، «حمام خون» به راه می‌افتد.

ماریا کورینا ماچادو و ادموندو گونزالس، نامزد حامی او در انتخابات ریاست‌جمهوری، کارزار انتخاباتی پرشوری را برای پایان‌دادن به دوران ریاست‌جمهوری نیکلاس مادورو و پایان ۲۵ سال حکومت سوسیالیست‌ها در ونزوئلا آغاز کردند.

انتخاب مجدد مادورو در سال ۲۰۱۸ نیز در شرایطی رخ داد که آمریکا و دیگران، دولت را به دستکاری در انتخابات متهم کردند. مادورو مطمئن به نظر می‌رسد و چهره‌های مخالف و تحلیلگران نسبت به احتمال تقلب هشدار می‌دهند. گونزالس موفق شده حمایت شماری از طرفداران سابق حزب حاکم را به دست آورد، اما مخالفان و برخی از ناظران این پرسش را مطرح می‌کنند که با توجه به عملکرد مقامات انتخاباتی و بازداشت برخی از اعضای کارزار مخالفان که مصداق مانع‌تراشی است، آیا انتخابات عادلانه بود؟

گونزالس و ماچادو از رأی‌دهندگان خواسته بودند زودتر رأی خود را به صندوق بیندازند و تا پایان انتخابات نیز در شعب رأی‌گیری «حضور» داشته باشند. آنها می‌گویند انتظار دارند ارتش از نتیجه نهایی انتخابات حمایت کند. ارتش ونزوئلا مدت‌هاست از مادورو و سلف او، هوگو چاوز، حمایت کرده است. بااین‌حال، ژنرال ولادیمیر پادرینو، وزیر دفاع ونزوئلا، گفته که نیروهای مسلح به نتیجه انتخابات احترام می‌گذارند. مادورو که از سال ۲۰۱۳ بر مسند قدرت بوده و به دنبال سومین دوره شش‌ساله ریاست‌جمهوری است، می‌گوید این کشور شفاف‌ترین سیستم انتخاباتی جهان را دارد و هشدار داده که در صورت شکست او در انتخابات، «حمام خون» به راه می‌افتد؛ اظهارنظری که با مخالفت همتایان او در منطقه آمریکای لاتین مواجه شده است. دولت مادورو، کشور ونزوئلا را در بحبوحه فروپاشی اقتصادی، مهاجرت حدود یک‌سوم جمعیت و وخامت روابط دیپلماتیک این کشور در سایه تحریم‌های آمریکا، اتحادیه اروپا و دیگر کشورها که به فلج‌شدن صنعت نفت مشکل‌دار ونزوئلا منتهی شده، مدیریت کرده است.

پاریس؛ یک فرصت تاریخی

محمودفاضلی
دیپلمات پیشین و تحلیلگر امور بین‌الملل

بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ در پاریس که در فاصله زمانی پنجم تا بیست‌ویکم مرداد ۱۴۰۳ برگزار می‌شود، یکی از امنیتی‌ترین مسابقات المپیک بوده و تأمین امنیت این بازی‌ها به‌عنوان یک «چالش بزرگ» برای مقامات فرانسه است. مرخصی نیروهای امنیتی در این دوره کاهش یافته یا محدود شده تا تمام توان سازمانی نهادهای ذی‌ربط در خدمت این رویداد مهم در فرانسه باشد. برای اجرای بهتر این اهداف، از نیروهای خارجی نیز استفاده می‌شود. در طول برگزاری بازی‌های المپیک پاریس، هر روز بین ۳۵ تا ۴۵ هزار پلیس و ۱۸ هزار نیروی نظامی، تأمین امنیت المپیک را بر عهده دارند.

نظارت‌های امنیتی در فرانسه عملا از آوریل ۲۰۲۴ به اجرا درآمده‌اند. این نظارت‌ها با توجه به «فهرست‌های امنیتی» که حداقل نام پنج‌هزارو ۲۰۰ نفر در آن ثبت شده و همچنین کنترل‌های انجام‌شده در منازل بیش از ۶۰۰ نفر از افرادی که می‌توانند عامل ایجاد تهدید بالقوه باشند، ادامه دارند. برای این منظور مناطقی تحت عنوان «مناطق حساس» تعیین شده‌اند.

رسانه‌های فرانسه مدعی هستند ورزشکاران اسرائیل، آمریکا و ایران پرمحافظت‌شده‌ترین تیم‌های حاضر در بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس هستند. اسرائیل با ۸۸ ورزشکار در بازی‌های المپیک پاریس حضور دارد، ولی تدابیر ویژه‌ای برای این بازیکنان از سوی وزارت کشور فرانسه با همکاری خود اسرائیل در نظر گرفته شده است. ورزشکاران اسرائیلی در ۱۶ رشته با رقبای خود مسابقه خواهند داد که ۱۵ رشته آن از حساسیت بالایی برخوردار است. مراقبت‌های اعمال‌شده روی این ورزشکاران و همچنین داورهای اسرائیلی به‌صورت ۲۴ ساعته است. اظهارنظرهای برخی از نمایندگان مجلس ملی و همچنین ادامه تجمعات انتقادی در پاریس و دیگر شهرهای فرانسه در چند ماه گذشته و فراخوان‌های بایکوت اسرائیل بر حساسیت‌های برگزارکنندگان المپیک برای جلوگیری از حوادث احتمالی، در تصمیم مقامات فرانسوی بسیار مؤثر بوده است. طرفداران فلسطین با تجمع در برابر ساختمان کمیته بین‌المللی المپیک، صحنه‌هایی از کشتار فلسطینی‌ها توسط نظامیان اسرائیلی را به نمایش عمومی گذاشتند. منابع دیپلماتیک اطمینان می‌دهند ورزشکاران اسرائیلی مانند بقیه ورزشکاران در دهکده المپیک حضور خواهند داشت.

بازی‌های المپیک که پرمخاطب‌ترین رویداد ورزشی جهان است، هیچ‌گاه از تأثیرات جغرافیای سیاسی کنار نمانده است. المپیک ۲۰۲۴ پاریس نیز نمی‌تواند در برابر جنگ اوکراین، حکومت طالبان در افغانستان یا جنگ اسرائیل و حماس بی‌تفاوت باشد. به‌جز جنگ اوکراین، جنگ اسرائیل و حماس یکی از مسائل بسیار حساس کنونی است.

به گفته «میکی زوهار»، وزیر فرهنگ و ورزش در اسرائیل، هماهنگی‌های گسترده‌ای بین کمیته ملی المپیک اسرائیل، فرانسه، کمیته بین‌المللی المپیک، پلیس فرانسه، شهرداری پاریس، کمیته فرانسوی برگزاری و واحد عملیاتی ۷۳۰ از «شین‌بت» (آژانس امنیت اسرائیل) انجام شده و ادامه دارد. به گفته روزنامه اسرائیلی Ynet و به نقل از وزیر فرهنگ اسرائیل، بودجه اختصاص‌یافته برای تأمین امنیت ورزشکاران اسرائیلی در بازی‌های پاریس یک‌میلیون‌و ۷۰۰ هزار یورو خواهد بود. برای ورزشکاران اسرائیلی مقررات سخت‌گیرانه‌ای تدوین شده و آن‌ها حق خروج از دهکده المپیک و تردد در پاریس از طریق مترو یا دیگر وسایل نقلیه عمومی را ندارند. ۸۸ ورزشکار اسرائیلی در بازی‌های پاریس حضور دارند و تحت حفاظت شبانه‌روزی سرویس‌های امنیتی فرانسه و نیروهای «شین‌بت» هستند. در فضای عمومی جاری که صداهای حمایتی از فلسطین قوی است و سعی دارد این حمایت را در زمان برگزاری بازی‌های المپیک به نمایش بگذارد، امانوئل مکرون، رویه‌ای برخلاف فراخوان‌های جاری در فرانسه، فلسطین و حتی آنهایی که از ایران آمده‌اند، اتخاذ کرده است. او دراین‌باره گفت: «من همواره این را گفته‌ام که این کمیته بین‌المللی المپیک است که تصمیم خواهد گرفت و ما با این بازی‌ها برخورد سیاسی نداریم. ما با قاطعانه‌ترین شکل همه آنهایی را که به هر شکلی برای ورزشکاران ریسک به وجود بیاورند، محکوم خواهیم کرد».

به دنبال حملات رژیم اسرائیل به نوار غزه و به شهادت رسیدن بیش از ۳۹ هزار نفر، «جبرئیل رجوب»، رئیس کمیته المپیک فلسطین، در نامه‌ای به توماس باخ، رئیس کمیته بین‌المللی المپیک، خواستار حذف اسرائیل از بازی‌های المپیک پاریس شد. در نامه کمیته المپیک فلسطین تأکید شده که ورزشکاران فلسطینی، به‌ویژه آنهایی که در غزه هستند، از عبور و مرور امن محروم هستند و به دلیل درگیری‌های مداوم آسیب زیادی دیده‌اند. تقریبا ۳۰۰ ورزشکار فلسطینی به شهادت رسیده‌اند و تخریب اماکن ورزشی وضعیت اسفناکی را برای ورزشکاران ایجاد کرده است.

رئیس کمیته المپیک فلسطین امیدوار است المپیک پاریس فرصتی برای جلب توجه عمومی به جنگ غزه و اشغال کرانه باختری توسط اسرائیل باشد. از دیدگاه او «پاریس، یک فرصت تاریخی است تا از آنجا به دنیا اعلام کنیم دیگر بس است».

با وجود اینکه تلاش بر این است که ورزش و سیاست با هم مخلوط نشوند، ولی در هر تجمعی، به‌خصوص در دوران جنگ، صداهای صلح‌طلبی شنیده می‌شود. اخیرا دیوار آتش‌بس در دهکده المپیک افتتاح شد و ورزشکاران دهکده المپیک پاریس گرد هم آمدند تا نام خود را روی این دیوار بنویسند و با این کار، خواستار صلح جهانی شوند.

در عرصه داخلی فرانسه نیز تدابیر شدید امنیتی پیش‌بینی شده است. وزارت کشور فرانسه گزارش داد تعداد خشونت‌ها و توهین‌ها به نیروهای امنیتی در اطراف سایت‌های المپیک در منطقه ایل دو فرانس در یک هفته اخیر به میزان ۲۰ درصد افزایش یافته است.

گزارش

پیچ تاریخ

ادامه از صفحه ۴

بنابراین دولت چهاردهم هم باید دو آیین‌نامه ماده ۲۲ و آیین‌نامه ماده ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار را به طور جدی پیگیری کند تا بتواند زمینه حضور، نقش‌آفرینی و اخذ نظرات بخش خصوصی در فرایند تصمیم‌گیری‌های دولت را فراهم کند. حقیقتا یکی از مسائلی که از پایش‌های سه‌ماهه محیط کسب‌وکار استخراج شده و یکی از پنج عاملی است که به عنوان مانع اصلی در بهبود محیط کسب‌وکار شناخته می‌شود تغییر مکرر قوانین و بی‌ثباتی سیاست‌هاست. اگر دولت منتخب بخواهد گامی برای رفع مشکلات موجود در محیط کسب‌وکار بردارد، در وهله نخست باید بدنه کارشناسی خود را تقویت کند تا بتواند تصمیم صحیحی اتخاذ کرده و آن را عملیاتی کند. نکته دوم که مشترکا میان دولت و مجلس است، لزوم اخذ مشورت از بخش‌های خصوصی برای اتخاذ تصمیمات است.

دولت چهاردهم ورای مسئله برجام، برای آنکه بتواند توافقی با جهان داشته باشد، چه کاری باید انجام دهد که ایران بتواند در زمینه صنعت در دنیا نقش‌آفرینی داشته باشد؟

اگر فرض کنیم همین امروز تمام تحریم‌ها برداشته شده است، ما در دنیا و منطقه در چه جایگاهی قرار خواهیم داشت؟ و آیا اصلا قرار است که جایگاهی داشته باشیم؟ آیا در این زمینه به میزان کافی فکر کرده‌ایم؟ خیر! فرض را بر این می‌گیریم که ابدا محدودیت بازار نداریم. آیا تولیداتی برای عرضه در بازارهای جهانی داریم؟ واقعیت این است که خیلی دستمان پر نیست. کاری که دولت باید انجام دهد و تیم اقتصادی خیلی روشن درخصوص آن برنامه داشته باشد، این است که فرض بر این باشد که تکمیل زنجیره‌های ارزش رقابت‌پذیر کشور یکی از موضوعات راهبردی باشد و در ادامه برای تکمیل زنجیره‌های ارزش که منجر به قدرتمندترشدن اقتصاد ایران می‌شود، مذاکره کنیم. در اولین توافقی که انجام شد یکی از تحریم‌هایی که لغو شده بود صادرات خودرو به ایران بود. هیچ‌کس نمی‌دانست این بند را چه کسی در توافق‌نامه گنجانده است! آیا برای ما اهمیت داشت؟ بعدها معلوم شد که فرانسوی‌ها این بند را اضافه کرده بودند. حال این پرسش شکل می‌گیرد که درخواست ما چه بوده است؟ آیا ما باید درخواست تکنولوژی نیروگاه برق را می‌داشتیم یا واردات خودرو!؟

بنابراین اگر بخواهیم هماهنگی بین تیم اقتصادی و سیاسی خارجی ایجاد شود، تیم اقتصادی باید بتواند یک ارزیابی درست از نقاطی که موجب ضعف زنجیره‌های ارزش رقابت‌پذیر شده است را به سرعت شناسایی کند و در ادامه برای تکمیل آن می‌تواند از ابزار دیپلماسی خارجی استفاده کند. بعد دوم دیپلماسی اقتصادی این است که چگونه می‌توانیم از قدرتمان برای تسخیر بازارها استفاده کنیم. ما فرصت زیادی برای جایابی مناسب اقتصاد ایران در اقتصاد منطقه و جهان نداریم. زمانی که انقلاب صنعتی در اروپا رخ داد کشور ما درگیر انتقال قدرت از حکومت زندیه به قاجار بود و اصلا متوجه نشدیم که چه اتفاقی در دنیا رخ داده است و بعدها نتیجه‌اش از دست دادن بخش‌هایی از سرزمین‌هایمان در جنگ با روس‌ها شد. یک بار هم در دوره انتقال از قرن نوزدهم به قرن بیستم، جایگاه قدرت‌های بین‌المللی در دنیا در حال تغییر بود که ما به اشتباه یارگیری کردیم و عقب افتادیم. اگر اکنون درست جاگیری صورت نگیرد این بار هزینه بسیار سنگینی متحمل خواهیم شد، چراکه این بار با انقلاب صنعتی نسل چهارم و پنجم و با پیشرفت هوش مصنوعی و تحولاتی که در حال رخ‌دادن است، اگر نتوانیم درست جایابی کنیم، واقعا برای دهه‌ها عقب خواهیم افتاد. این مأموریت و مسئولیت بزرگ بر عهده کسانی است که قرار است وزرا را انتخاب کنند. آنها باید حواسشان باشد که دیگر نمی‌توان با ساختار قدیمی و آدم‌هایی با فکر قدیمی کشور را به جایگاه مناسب و شایسته رساند.

ایران به عنوان یک کشور مهم، سه دارایی مهم نظامی، اقتصادی و هویتی - معنوی که قدرت اثرگذاری در یک منطقه را داراست، در اختیار دارد. این دولت باید بتواند با این موارد رفاه را برای مردم فراهم کند. این مأموریت بزرگی است که تیم‌های جدیدی می‌خواهد. مشورت با افراد بزرگ در داخل و خارج از کشور را می‌خواهد که بتواند عملکرد خوبی به جا بگذارد.

دانشنامه کارشناسی ناپیوسته مهندسی تکنولوژی معماری دانشگاه سوره به شماره ۰۱۱/۱۶۹۷ مورخ ۹۲/۶/۱۰ متعلق به فاطمه فلاطونی فرزند ابراهیم مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی سواری تیبا رنگ سفید مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ایران ۸۹ - ۵۸۹ ج ۹۷ و شماره موتور M158571487 و شماره شاسی NAS821100J1150863 به نام قاسم زارعی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز، کارت ماشین و سند کمپانی خودروسواری زانتیا رنگ نقره ای مدل ۱۳۹۴ به شماره پلاک ایران ۹۴ - ۹۴۸ ق ۴۱ و شماره موتور ۰۰۴۱۵۱۷۶ و شماره شاسی S1512283121851 به نام ناصر جهانشاهی چهارگنبد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز خودروی سواری پیکان رنگ سفید مدل ۱۳۸۲ به شماره پلاک ایران ۳۳ - ۱۳۷ ط ۳۶ و شماره موتور ۱۱۱۵۸۲۹۵۵۵۲ و شماره شاسی ۸۲۴۸۳۴۳۲ به نام علی رجبی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سند کمپانی خودروپژوپارس XU7 رنگ سفید مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ایران ۹۴ - ۴۲۶ ق ۴۴ و شماره موتور 124K0434930 و شماره شاسی NAAN01CA4EH128538 به نام بهبود مرادی میرشکاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مناقصه عمومی-نوبت اول

قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء - مؤسسه شهید رجایی در نظر دارد عملیات اجرایی شناژ هندریل و نصب دیوار نمایی پیش ساخته بتنی و قرنیز در پروژه تقاطع غیرهمسطح اصناف - پروژه تقاطع‌های غیر همسطح کلان‌شهر اراک را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.

لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که دارای توانمندی و صلاحیت لازم و نیز سابقه فعالیت مرتبط در این خصوص می‌باشند، دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس: اراک، میدان امام خمینی(ره)(سه راه خمین)، کمربندی شمالی(بلوار امام علی (ع))، روبروی پمپ بنزین اناری، انتهای خیابان جهاد نصر مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۴۱۳۵۲۳۵-۰۸۶ و ۰۹۱۸۳۶۳۸۸۳۹ تماس حاصل نمایند.

مهلت دریافت اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۸ لغایت ۱۴۰۳/۰۵/۲۰ هر روز به غیر از روزهای تعطیل از ساعت ۷ تا ۱۴ می‌باشد.

۱- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه عملیات اجرایی شناژ هندریل و نصب دیوار نمایی پیش ساخته بتنی و قرنیز در پروژه تقاطع غیرهمسطح اصناف ۲،۴۲۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال می‌باشد.

پیمانکاران می‌بایست جهت دریافت اسناد معرفی نامه ارائه نمایند.

در ضمن هزینه چاپ هر دو نوبت آگهی برعهده برنده مناقصه می‌باشد.

www shargh daily ir